

OSIĄC (4) *vb pf*

o jasne.

inf osiąć (1). ◇ *fut 3 sg* osięże (1). ◇ [*praet 3 sg m* osiągnął.] ◇ *imp 1 pl* osiężmy (1). ◇ *con 1 pl m pers* bychmy osięgli (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII w. s.v.* osiągnąć.

1. *Otrzymać, dostać* [co od kogo] (2) : á iżebychmy osięgli ty wżytki obietnice od ciebie [od Boga]. *RejPos* 319v.

Zwrot: »odpust osiąć« (1): odźczepieńcy puścili głos/ iż kto zábije Auguštyná/ będzie prožen grzechu á odpušt osięże. *BielKron* 160v.

2. *Ogarnąć, objąć* [co czym] (2) : Literis consignemus quae mandare monumentis volumus, Ofiężmy piłmem to co chcemy áby długo było pámiętano/ to iešt popiřzmy. *Mqcz* 392c.

Zwrot: »dowcipem osiąć« (1): Assequi ingenium alterius, Wyrozumieć/ dofćypem oliądz poczym fie kto ma/ ná co fie kto fádży. *Mqcz* 385a.

3. [*Wejść w posiadanie, zdobyć* [co czym]: A tą chytrością [*Lech II*] osiągnął mieyřce brátá řwego. *KmitaŻyw Bv.*]

Synonimy: 1. *dostać, otrzymać*; 2. *objąć, ogarnąć*.

Formacje współrdzenne cf SIĘGAĆ.

Cf OSIĄGLY, OSIĘŻENIE, OSIĘŻONY